

EL DEUTE DE LA SOLIDARITAT PLANETÀRIA

L'AMI: LA GLOBALITZACIÓ INHUMANA

SERGIO FERRARI

El fracàs de l'Acord Multilateral d'Inversions (AMI) va ser contundent però no estratègic. Si bé va ser retirat en el segon semestre de 1998 de l'agenda de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE), la seva estratègia de fons perdura: el projecte de les grans transnacionals és avançar, passant fins i tot sobre el cadàver dels Estats i la lògica jurídica internacional, amb tal d'enfortir i estendre la seva hegemonia mundial.

Si el primer intent va avortar per la mobilització contestatària d'amplis sectors socials, el segon part està previst de produir-se en una altra forma, condicions diferents i escenaris variables. El que apareix cada vegada amb més claredat són els reduïts temps polítics per a aquest part. La intenció seria poder comptar ja al 2000 amb l'instrument primogenit del capital transnacional.

En efecte, tal com anticipava *Le Monde Diplomatique* a mitjan 1999, sigui entre EUA i Europa, sigui en el marc de l'Organització Mundial de Comerç (OMC), es persegueix l'objectiu major de desarmar qualsevol obstacle que pugui limitar la "força del lliure mercat". Per als promotors és fonamental trobar mecanismes que subordinin els estats i els pobles a l'expansió de les multinacionals.

Les noves eines són el "Partenariado Económico Transatlántico" (PET) i les iniciatives a l'interior de l'OMC, que s'han volgut anomenar el "Cicle del Mil·lenni" (*Millenium Round*) i que intenten aconseguir que en algunes de les pròximes cimeres d'aquest organisme s'obri la liberalització total del mercat.

A nivell del PET la tàctica és diferent que la que es va emprar anteriorment. Ara consisteix en una negociació bilateral europeonord-americana, sobre la base de recomanacions concretes de les grans empreses (i la seva pròpia pressió d'acabdirar). Sense cap boom mediàtic, aquesta negociació avança "seguint la tàctica del salami", com assenyalen analistes crítics, per no alertar l'opinió pública. És a dir, en una dotzena de sectors claus, com ara productes industrials, serveis, mercats públics, propietat intel·lectual, etc., es van establint Acords de Reconeixement Mutu (ARM), que malgrat la seva aparença tècnica tenen en realitat un clar substrat polític, i que busquen desarmar qualsevol marc proteccionista nacional o regional.

La idea, a mitjà termini, consisteix a traslladar el PET i els seus acords de reconeixement mutu al pla internacional, jugant, de fet, la carta de l'Organització Mundial de Comerç, les seves iniciatives, el seu aparell,

la seva representativitat, les seves cimeres i resolucions.

Però, de la mateixa manera que l'àmplia mobilització ciutadana, planetària, va avortar l'AMI, nous senyals de resistència continuen multiplicant-se en un escenari mundial on la polarització social creixent afavoreix el descontentament. Nombroses organitzacions, xarxes i fòrums han protagonitzat també en el transcurs dels mesos passats, respostes noves que enfronten la globalització transnacional i tendeixen a multiplicar-se.

Sense pretendre esgotar un univers ric en participació alternativa, algunes d'aquestes iniciatives, ja es presenten com a opcions sectorials importants.

L'Acció Mundial dels Pobles contra el lliurecanvi i l'Organització Mundial del Comerç, per exemple, va mobilitzar centenars de camperols hindús i de països del Sud en una de les protestes més originals dels últims temps. No és quotidià presenciar l'arribada a Europa de mig miler de treballadors rurals del Sud, circulant en caravana per una desena de països del continent, obrint el debat i entonant la mobilització ciutadana contra el neoliberalisme.

No menys intensa va resultar, també la mobilització àmplia en el marc de Jubileu 2000, unint en una reivindicació planetària milions de firmes i participants contra el deute extern del Sud. A mesura que van anar transcorrent els mesos es van anar enfortint les posicions d'exigir el no pagament del deute juntament amb el final dels reajustaments estructurals receptats pel Fons Monetari Internacional (i les institucions financeres internacionals en el seu conjunt). Deute i ajust, segons aquesta resposta popular massiva, són dues de cares de la mateixa moneda, inseparables i condemnables per igual.

La mobilització creixent contra la Cimera Econòmica anual de Davos cada vegada passa menys desapercebuda. Sense oblidar l'enfortiment creixent d'ATTAC, vertader fenomen organitzatiu a Europa i una de les opcions més compromeses amb una alternativa planetària diferent. És l'altra mundialització.

Action Mondiale des Peuples / 5 R. Samuel Constant / 1205, Geneve / Suïssa / Fax: 41 22 3444731 / red-red@span.ch / Comitè d'Anul·lació del Deute del Tercer Món / cadtm@skynet.be / <http://users.skynet.be/cadtm>

